

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 18CoE/54/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1118203966
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beata Trandžíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1118203966.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Trandžíkovej a členov senátu JUDr. Paulíny Pacherovej a JUDr. Borisa Tótha, v exekučnej veci oprávneného: M. Q. P. Y., G.. XX.XX.XXXX, K. K. M.. XX Z.. XX, W., N. P., práv. zast.: JUDr. Daniela Ježová, LL.M., PhD., advokátka, so sídlom Javorinská 13, 811 03 Bratislava, proti povinnému: O. W., G.. XX.XX.XXXX, K. B. XXX, XXX XX B., E. Č. M. P. XX, XXX XX M., práv. zast.: JUDr. Andrej Gara, advokát, so sídlom Štefánikova ul. č. 14, 811 05 Bratislava, o výkon právoplatného a vykonateľného uznesenia Okresného súdu Bratislava I, zo dňa 06.12.2017, č. k. 3P/188/2017- 52 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 24.01.2018, č. k. 11CoP/15/2018-140, ktorým súd nariadil výkon rozhodnutia uznesenia Okresného súdu Bratislava I, č. k. 3P/188/2017-52 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 24.1.2018 č. k. 11CoP/15/2018-140, ktorým súd nariadil vhodné opatrenia na zabezpečenie podmienok pre návrat maloletého dieťaťa: T. W. P., G.. XX.XX.XXXX, V. C. B. U.I. O., V. N. P., t. č. nachádzajúcej sa u otca, zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, o odvolaní povinného (otca maloletej) proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I, č. k. 5Em/I/2018-307 zo dňa 19.11.2018, pomerom hlasov 3 : 0, takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava I, č. k. 5Em/I/2018-307 zo dňa 19.11.2018, z r u š u j e a konanie o výkon rozhodnutia - uznesenia Okresného súdu Bratislava I č. k. 3P/188/2017-52 zo dňa 06.12.2017 z a s t a v u j e.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozhodnutím č. k. 5Em/I/2018-307 dňa 19.11.2018 nariadil výkon uznesenia Okresného súdu Bratislava I č. k. 3P/188/2017-52 zo dňa 06.12.2017 potvrdené uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 24.01.2018, č. k. 11CoP/15/2018-140, ktorým súd nariadil vhodné opatrenia na zabezpečenie podmienok pre návrat maloletého dieťaťa: T. W.P. P., G.. XX.XX.XXXX, do krajiny jej obvyklého pobytu, do N. P..

2. V odôvodnení vydaného rozhodnutia uviedol, že návrhom zo dňa 28.02.2018 sa oprávnená (matka maloletého dieťaťa) domáhala nariadenia výkonu rozhodnutia, uznesenia Okresného súdu Bratislava I, č. k. 3P/188/2017-52 zo dňa 06.12.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP/15/2018-140 zo dňa 24.01.2018, ktorým súd určil podľa § 130 CMP vhodné opatrenia na zabezpečenie podmienok pre návrat maloletého dieťaťa: T. W.P. P., G.. XX.XX.XXXX (ďalej len „maloletá“), do krajiny jej obvyklého pobytu, do N. P. tak, že matka je do času návratu maloletej na územie Ekvádorskej republiky oprávnená stretávať sa s maloletou od každého kalendárneho pondelka od 13.00 hod. do nasledujúceho kalendárneho utorka do 08.00 hod., od každej kalendárnej stredy od 13.00 hod. do nasledujúceho kalendárneho štvrtka do 08.00 hod. a každý kalendárny piatok v nepárnom týždni v roku od 13.00 hod. do 19.00 hod. a každý párný kalendárny týždeň v roku od piatka 12.00 hod. do nasledujúceho pondelka do 08.00 hod. Otec je povinný maloletú na styk s matkou riadne pripraviť za

účelom realizácie styku matky s maloletou, maloletú matke odovzdať v mieste bydliska otca s tým, že v čase, kedy bude maloletá v čase určenom ako začiatok styku počas školských dní v školskom zariadení, je miestom prevzatia maloletej školské zariadenia, ktoré maloletá navštevuje.

3. Rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I, č. k. 3P/188/2017-52 (v tomto konaní exekučný titul) nadobudlo vykonateľnosť dňa 18.12.2017 a právoplatnosť dňa 08.02.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP/15/2018-140 zo dňa 24.01.2018, ktorým krajský súd uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne. O dovolaní povinného NS SR uznesením zo dňa 26.06.2018, sp. zn. 1Cdo/89/2018 rozhodol, tak že dovolanie povinného odmietol.

4. Súd prvej inštancie po oboznámení sa s podaným návrhom, vyjadrením povinného ako aj kolízneho opatrovníka z výpovede maloletej, ako aj znaleckými posudkami a po zistení skutkového stavu mal za to, že návrh oprávnenej je dôvodný. Mal za to, že povinný svojvoľne a bez akéhokoľvek rozhodnutia súdu bráni oprávnenej v styku s maloletou, neumožňuje matke v zmysle rozhodnutia súdu od 30.09.2017 byť s maloletou osamote a realizovať styk tak, ako mu ukladá súdne rozhodnutie. Oprávnená má umožnený len telefonický kontakt s dcérou, pričom počas hovorov je povinný prítomný a kontroluje ich obsah. Oprávnená taktiež poukazovala na skutočnosť, že maloletá stále navštevuje základnú školu v B., hoci Okresný úrad v Bratislave rozhodol o neprijatí maloletej do predmetnej školy. V ďalších vyjadreniach v priebehu konania oprávnená poukazovala na rodičovskú dohodu, v zmysle ktorej má maloletá trvalý pobyt v N., na adrese: K. M. XX Z. XX, W., N.. Na tejto adrese maloletá prežila posledných 27 mesiacov pred únosom na A., a to v spoločnej domácnosti so svojou matkou a starými rodičmi, pričom maloletá žila v N. do svojich 6 rokov nepretržite. Tvrdenia povinného ohľadne údajného zákonného pobytu maloletej v B., alebo M., na území A. P. považovala oprávnená za účelové. Výsledkom konania o návrat maloletej bolo rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I o nariadení návratu M. T. W. P. do krajiny jej obvyklého pobytu do N. P. č. k. 3P/91/2017-276 potvrdené rozhodnutím KS BA 20CoP/46/2017-487 zo dňa 18.9.2017.

5. Súd prvej inštancie uznesením napadnutým odvolaním rozhodol podľa § 376 ods. 1 CMP, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia ako aj podľa § 378 Civilného mimosporového poriadku, po vydaní uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia alebo súčasne s vydaním tohto uznesenia môže súd vykonať úkony a opatrenia smerujúce k tomu, aby došlo k dobrovoľnému splneniu povinnosti.

6. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní konštatoval, že zo všetkých doposiaľ uvedených záverov je zrejmé, že povinný neumožňoval oprávnenej styk s maloletou v zmysle nariadenia vhodných opatrení na zabezpečenie podmienok pre návrat do času návratu maloletej do N. č. k. 3P/188/2017-52 zo dňa 06.12.2017, povinný nerešpektuje exekučný titul, pričom prihliadajúc na najlepší záujem maloleteho dieťaťa, ako aj s poukazom na jeho vek, by tak mal robiť. Nebolo pochyb o tom, že nerealizovanie plnohodnotného styku matky s maloletou je v rozpore so záujmom dieťaťa. Na základe uvedeného súd prvej inštancie dospel k záveru, že v čase rozhodovania existovali zákonné dôvody na nariadenie výkonu súdneho rozhodnutia. Za takejto situácie súd považoval za potrebné začať konanie o výkon súdneho rozhodnutia podľa § 376 v spojení s § 130 CMP a umožniť zachovanie citových väzieb maloletej k matke tak, aby bol naplnený účel sledovaný súdom pri vydaní predmetného exekučného titulu, ktorým súd v danom prípade vhodným opatrením dočasne upravil styk matky s maloletou v rozsahu, ktorý zabezpečí maloletej nerušene bez prítomnosti tretích osôb tráviť čas so svojou matkou tak, aby do času návratu maloletej do krajiny jej obvyklého pobytu nedošlo k narušeniu vzťahu dcéry s matkou.

7. Voči vydanému rozhodnutiu podal v zákonnej lehote odvolanie povinný, ktorý namietal, že podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. a) zákona č.160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), neboli splnené procesné podmienky na vydanie predmetného rozhodnutia a § 365 ods. 1 písm. h) CSP súd prvej inštancie nesprávne právne vec posúdil. Povinný uviedol, že rozhodnutie prvoinštančného súdu č. k. 3P/188/2017-52 zo dňa 6.12.2017, ktoré tvorí podklad rozhodnutia súdu zo dňa 19.11.2018 (č. k. 5Em/1/2018-307) o výkone rozhodnutia, je svojím obsahom a usporiadaním práv a povinností v ňom obsiahnutých nezameniteľne rozhodnutím o úprave práv a povinností k mal. T., jedná sa o úpravu starostlivosti o maloletú. Zásadne nesleduje zámer, pre ktorý, podľa tvrdení súdu, súd toto rozhodnutie vydal a už vôbec nie, že by išlo o rozhodnutie podľa § 130 ods. 1, 2, 3 CMP. Nejedná sa o vhodné opatrenie pre uľahčenie návratu mal. T. V. N. a nie je ani v záujme dieťaťa. Súd v bode 13, ako aj v bode 15, napadnutého rozhodnutia sám potvrdil, že ide o úpravu styku matky, teda o rozhodnutie

o úprave práv a povinností k mal. T., teda rozhodoval o opatrovníckych právach. Poukázal na bod 16 rozhodnutia kde súd konštatuje, že pre rozhodovanie o opatrovníckych právach nemá právomoc, avšak napriek tomu súd vydal rozhodnutie o opatrovníckych právach, upravil styk matky s mal. T. na neobmedzený čas. Ide o nesprávne právne posúdenie veci, nakoľko súd pri rozhodovaní o návrhu matky aplikoval § 130 CMP, avšak ten je možné aplikovať len do času trvania návratového konania najneskôr do jeho právoplatného skončenia. Súd však ďalej konal podľa ustanovení CMP, ktorými je upravený postup súdu pri rozhodovaní o opatrovníckych právach a o starostlivosti o mal. deti, že podľa § 130 CMP a následne nariadil výkon takéhoto súdneho rozhodnutia. Povinný uviedol, že súd prvej inštancie nemá právomoc konať o úprave práv a povinností k maloletým deťom, preto súd snažiac sa vydať rozhodnutie o úprave práv a povinností, vydať rozhodnutie o opatrovníckych právach, svoj postup odôvodnil poukázaním na inú právnu normu, ako postupoval a rozhodoval, teda na § 130 CMP. Povinný mal za to, že podľa § 130 CMP môže súd postupovať týmto spôsobom len do právoplatného skončenia návratového konania. Zdôraznil, že súd, ktorý rozhodoval o navrátení maloletého dieťaťa nemá právomoc rozhodovať o rodičovských právach a povinnostiach k maloletému dieťaťu, ak za miesto obvyklého pobytu dieťaťa považuje N..

8. Povinný ďalej v odvolaní uviedol, že i napriek tomu, že súd môže rozhodnúť o dočasnej úprave styku rodiča s dieťaťom za účelom predídenia odcudzenia rodiča a dieťaťa a zabezpečenia ich pravidelného stretávania sa, je súd oprávnený nariadiť takéto vhodné opatrenie len na čas do právoplatného rozhodnutia vo veci samej v rámci návratového konania. Tunajší súd však konal o výkone rozhodnutia vo veciach starostlivosti súdu o maloleté dieťa po právoplatnosti návratového konania. Súd prvej inštancie pri nariadení vhodného opatrenia postupoval nezákonne, protirečiac si v zásadných otázkach týkajúcich sa právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Opätovne poukázal na možnosť postupu a rozhodovania podľa § 130 CMP len počas trvania konania o návrate, najneskôr do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Povinný v odvolaní uvádzal, že súd, ktorý rozhoduje o navrátení maloletého dieťaťa do krajiny pôvodu, nie je bezprostredne oprávnený rozhodovať aj o rodičovských právach a povinnostiach k maloletému dieťaťu. V tomto prípade je celkom zrejmé, že súd sa snaží skryť rozhodnutie o úprave práv a povinností k maloletému dieťaťu za vhodné opatrenie podľa § 130 CMP, avšak túto normu súd nesprávne aplikoval. Vyššie uvedenému celkom zrejme nasvedčuje aj samotný návrh matky, ktorý matka nevedela, či má nazvať návrhom na vydanie neodkladného opatrenia alebo návrhom na vydanie vhodného opatrenia.

9. Povinný v odvolaní ďalej uviedol, že v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 CMP na výkon rozhodnutia vo veciach maloletých je miestne príslušný súd, v ktorého obvode má maloletý bydlisko určené dohodou rodičov alebo iným zákonným spôsobom. Miestom trvalého pobytu maloletej T. B. B. XXX, tu maloletá býva, pričom maloletá nemala zriadený žiaden iný trvalý pobyt ani na území Slovenska a ani v zahraničí. Adresa, ktorú uviedla oprávnená v návrhu nie je miestom trvalého bydliska maloletej, ale len miestom, kde bola maloletá proti jej vôli v N. zadržovaná. Osobitná miestna príslušnosť je prípustná len v prípade návratového konania, kedy o výkone predmetného rozhodnutia rozhoduje súd, ktorý rozhodol o navrátení dieťaťa ako súd prvej inštancie. V tomto mal za to, že ide o vec, ktorá nesúvisí s návratovým konaním, ide o samostatné rozhodnutie o úprave styku. Z tohto dôvodu je celkom zrejmé, že Okresný súd Bratislava I nie je miestne príslušným na konanie a rozhodnutie v predmetnej právnej veci a mal by vec postúpiť miestne príslušnému súdu - Okresnému súdu Malacky.

10. Vo vzťahu ku skutkovým tvrdeniam uvedeným v napádanom rozhodnutí povinný namietal nesprávne zistený skutkový stav veci prvoinštančným súdom s tým, že povinný vynakladá značné úsilie, aby zabezpečil styk oprávnenej s dcérou. Oprávnená od incidentu zo dňa 30.09.2017 navštevuje maloletú podľa toho, ako sa na termíne dohodnú. Jedná sa o rozhodnutie oprávnenej kedy dcéru uvidí. V styku s dcérou nikto nebráni, povinný nezakazuje oprávnenej stretnúť sa s mal. T. a byť s ňou osamote, práve naopak oprávnená pro aktívne organizuje ich stretnutie tak, aby boli spolu. Povinný nezakazuje maloletej, aby prijímala od oprávnenej akékoľvek darčeky, avšak oprávnená namiesto osobného kontaktu s dcérou najviac využíva telefonické spojenie, dcére každý deň telefonuje a rozpráva sa s ňou tak dlho, ako sama uzná za vhodné. Oprávnená sa vždy na styk dostaví s viacerými mobilnými telefónmi, priebeh styku si nahráva a maloletej podsúva sugestívne otázky a neustále ju nabáda, aby do nahrávacieho zariadenia uviedla, že chce ísť do N., že chce byť s ňou a nie s povinným. Maloletá je následne zmätená, necíti u oprávnenej oporu a povinnému sa sťažuje na jej správanie. Za účelom preukázania styku oprávnenej s maloletou poukázal na doručený prehľad stretnutí s maloletou a oprávnenou (vrátane detských osláv, stretávaní sa počas prázdnin, spoločného kúpania sa, návštev

parku atď.). Povinný maloletú neobmedzuje, chodí riadne do základnej školy, túto navštevuje pravidelne s tým, že maloletá má vybudované silné sociálne väzby. V odvolaní povinný ďalej uviedol, že oprávnená nikdy nebola primárnou osobou v živote maloletej, čo potvrdzujú aj psychologické posudky. Maloletá žila celý život na Slovensku, kde sa o ňu staral predovšetkým povinný. V roku 2015 odišla maloletá T. na dovolenku s oprávnenou a povinným do rodnej krajiny oprávnenej, do N., kde ju oprávnená proti jej vôli neoprávnene zadržala. Oprávnená sa v roku 2015 stala „únoscom mal. T.“, polhodinu pred odchodom na letisko na územie A. maloletú z domu uniesla, s maloletou utiekla na povinnému neznáme miesto a po dobu dvoch dní sa skrývala s mal. T.. Povinný v dôsledku uvedeného nenastúpil do lietadla, neodletel, zostal v N. a hľadal dcéru. Oprávnená sa s dcérou po dvoch dňoch objavila v rodičovskom dome jej rodičov a povinnému oznámila, že sa na A. nevracia, dcéru mu neodovzdá a nemá v úmysle sa na územie A. už nikdy vrátiť. Oprávnená na to, aby sa zbavila povinného, podala naňho v N. na polícii trestné oznámenie pre domáce násilie, čo bolo vymyslené za účelom zadržania dcéry na území N.. Oprávnená sa mu vyhrážala, aby odišiel na A., povinný však nemohol, nakoľko dcéra ho prosila, aby ju zobral so sebou. Oprávnená mu tiež uviedla, že ak neodíde, postará sa o to, že pôjde do väzenia a dcéru už nikdy neuvidí. Po odchode na územie A. vyhľadal pomoc CIPC kde mu poradili, že vzniknutú situáciu musí riešiť priamo na území N.Á., kde však úspešný nebol. Následne po 1 a pol roku na naliehanie mal. T. súhlasila oprávnená s návratom na A., kde ostala mal. T. žiť s tým, že maloletá má silné väzby k povinnému a chce ostať žiť na A., čo potvrdzujú aj tri nezávislé psychologické posudky. Povinný mal za to, že maloletá je vzniknutou situáciou vystresovaná najmä situáciou zo dňa 09.11.2017 o 18.00 hod., kde sa na tanečnú maloletej, na adresu E. Š. A. na J. F. Č. XX/C, M. dostavili viaceré osoby, a to konkrétne zákonná sudkyňa, VSÚ, dvaja príslušníci OR PZ BA I a dvaja pracovníci ÚPSVaR Bratislava, ako aj matka, právna zástupkyňa matky a matkine dve kamarátky, ktorých maloletá do daného dňa nikdy nevidela, za účelom uskutočnenia výkonu súdneho rozhodnutia. Maloletá je od tohto incidentu značne traumatizovaná a z konania dotknutých inštitúcií, týmto nedôveruje, odmieta ísť na jej neznáme miesto, kde sa má stretnúť so zamestnancami dotknutých inštitúcií a hovoriť o skutočnostiach, o ktorých už opakovane zainteresované osoby boli informované. Maloletá absolvovala päť pohovorov so psychológmi s rovnakým výsledkom a to, že chce žiť na A.. Maloletá racionálne formuluje, kde chce žiť, čo aj jasne, konkrétne a primerane veku odôvodňuje, napr. na výskumnom ústave psychológie a patopsychológie v Bratislave, u psychológa u komisárky pre deti atď.

11. V odvolaní ďalej uvádzal, že oprávnená nerealizuje styk s vlastnou dcérou, no nie preto, že by jej v tom povinný bránil, ale preto, že sama oprávnená o to nejaví skutočný záujem. Uviedol, že má reálny záujem o dohodu s matkou ohľadne stretávania sa s maloletou s tým, že účel stretávania nemôže byť zneužitý na únos dieťaťa do N., o čo sa zatiaľ matka usiluje. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žiadal, aby odvolací súd uznesenie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 19.11.2018, č. k. 5Em/1/2018-307 zrušil a v zmysle ustanovenia § 390 písm. a) CMP konanie zastavil.

12. Oprávnená sa k odvolaniu povinného vyjadrila podaním zo dňa 19.12.2018 (č. I. 350 až 365 spisu) a uviedla, že vydané rozhodnutie pokladá za vecne správne. Vo vzťahu k právomoci súdu má za to, že právomoc slovenského súdu je daná v konaní o nariadení vhodného opatrenia v zmysle § 130 CMP, ktorým súd zabezpečil kontakt oprávnenej s maloletou, nakoľko právomoc slovenských súdov v tejto veci je daná do reálneho uskutočnenia návratu dieťaťa, nielen do právoplatnosti návratového rozhodnutia vo veci samej. Má za to, že došlo k splneniu podmienok na prijatie vhodných opatrení v zmysle ust. § 130 CMP, pretože bolo nevyhnutné, aby súd pristúpil k ochrane práv maloletej a jej oprávnených záujmov práve využitím inštitútov vnútroštátneho práva. Nerešpektovaním súdneho rozhodnutia o návrate maloletej do krajiny jej obvyklého pobytu zo strany povinného, dochádza k ohrozeniu pretrhnutia väzieb oprávnenej s maloletou a narušenia ich vzťahu a tým k ohrozeniu najlepšieho záujmu maloletej. Poukazuje na ust. Článku 1 písm. a) a b) Haagskeho dohovoru z roku 1980 (ďalej len ako „Dohovor“): „Cieľom tohto dohovoru je
a) zabezpečiť okamžitý návrat detí, ktoré boli neoprávnene premiestnené do niektorého zmluvného štátu alebo sú v ňom zadržované, a
b) zabezpečiť, aby opatrovnícke práva a práva styku podľa právneho poriadku jedného zmluvného štátu sa účinne dodržiavali v ostatných zmluvných štátoch.“

Podľa ust. článku 2 Dohovoru, „Zmluvné štáty prijímú všetky primerané opatrenia na zabezpečenie cieľov dohovoru na svojom území. Na tento účel použijú konania, ktoré zabezpečia čo najrýchlejšie skončenie veci.“

Takisto poukazuje na ust. článku 7 Dohovoru, podľa ktorého: „Ústredné orgány navzájom spolupracujú a podporujú spoluprácu medzi príslušnými orgánmi svojich štátov na zabezpečenie urýchleného návratu detí a dosiahnutie ďalších cieľov tohto dohovoru.

Predovšetkým prijímajú samy alebo prostredníctvom iných orgánov alebo osôb všetky vhodné opatrenia, aby

- a) zistili, kde sa nachádza dieťa, ktoré bolo neoprávnene premiestnené alebo zadržané,
- b) zabránili ďalšej ujme dieťaťa alebo poškodeniu záujmov zainteresovaných osôb prijatím predbežných opatrení alebo zabezpečením prijatia takýchto opatrení,
- c) zabezpečili dobrovoľné vrátenie dieťaťa alebo prispeli k zmiernemu riešeniu situácie,
- d) si vo vhodných prípadoch navzájom vymieňali informácie o sociálnom prostredí dieťaťa,
- e) poskytovali informácie všeobecnej povahy o právnom poriadku svojho štátu v rozsahu týkajúcom sa vykonávania dohovoru,
- f) podali návrh na začatie súdneho alebo správneho konania s cieľom nariadiť návrat dieťaťa alebo napomáhať jeho začatie a vo vhodných prípadoch prijímali opatrenia na zabezpečenie práva styku alebo jeho účinného výkonu,
- g) poskytli alebo uľahčili poskytnutie procesnej pomoci a právneho poradenstva vrátane zastúpenia právnym zástupcom alebo poradcom, ak si to vyžadujú okolnosti, prijali administratívne opatrenia, ktoré sú potrebné a primerané na zabezpečenie bezpečného návratu dieťaťa,
- h) sa vzájomne informovali o vykonávaní tohto dohovoru, a ak je to možné, odstraňovali prekážky jeho vykonávania.“

Uviedla, že sa v plnej miere sa stotožňuje s odôvodnením uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 24.01.2018, č. k. 11CoP/15/2018-140, kde v bode 18 vo vzťahu k právomoci uvádza: „S odvolacím dôvodom právneho zástupcu otca o nedostatku právomoci Okresného súdu Bratislava I, ako súdu návratového (§ 124 od s. 1 písm. a/ C. m. p.), ktorý už o navrátení maloletej rozhodol, sa odvolací súd nestotožnil. Vzhľadom na skutočnosť, že maloletá nemá na území A. P. obvyklý pobyt, podľa názoru odvolacieho súdu jediným súdom, ktorý má právomoc prijať vo veci maloletej dočasné rozhodnutie je naďalej návratový súd, keďže k návratu dieťaťa do N. P. doposiaľ nedošlo a dieťa sa naďalej nachádza na území A. P. Pokiaľ by totiž odvolací súd súhlasil s argumentáciou právneho zástupcu otca o nedostatku súdnej právomoci Okresného súdu Bratislava I, nastal by stav, že maloleté dieťa by za daných vzniknutých okolností po právoplatne skončenom konaní o návrat, nemalo súd, ktorý by mohol prijať rozhodnutie na ochranu jeho práv a oprávnených záujmov. Možno preto uzavrieť, že v danej prejednávanej veci ide o prípad, kedy zákonná úprava na konkrétnu právnu situáciu zdanlivo nedopadá, avšak obsah právnej normy možno odvodiť z princípov ústavného poriadku a zásad, na ktorých sú budované jednotlivé právne odvetvia. Vzhľadom na uvedené, ako aj s poukazom na čl. 2 Haagskeho dohovoru, odvolací súd dospel k jednoznačnému záveru o právomoci Okresného súdu Bratislava I na prijatie všetkých primeraných opatrení na zabezpečenie cieľov Haagskeho dohovoru vo veci maloletej T., ktorá je na území A. P. neoprávnene zadržovaná.“

13. Oprávnená vo vyjadrení k odvolaniu povinného taktiež uviedla, že vo veci dočasného rozhodnutia ohľadne určenia vhodných opatrení rozhodoval vecne i miestne príslušný súd (§ 130 ods. 1, 2, 3 CMP). Čo do miestnej príslušnosti konajúceho súdu má za to, že exekučným titulom je rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I, ktorým nariadil vhodné opatrenie na zabezpečenie podmienok pre návrat v zmysle vydaného rozhodnutia o návrate maloletej do N., a preto s poukazom na § 371 ods. 4 CMP vo veci správne rozhodol Okresný súd Bratislava I. Maloletá v mieste kde sa zdržiava u povinného obec B., nemá trvalý pobyt, zdržiava sa tam nelegálne. K tvrdeniam otca ohľadne zabezpečenia voľnosti a bezprostrednosti v stretávaní matky s maloletou ako tvrdí povinný, uviedla, že tieto tvrdenia sa nezakladajú na pravde, povinný sa opakovane vyjadruje, že maloletá sa nevráti do N., nemá záujem o kontaktovanie s matkou, a práve naopak svojim konaním sleduje účel od cudzenia matky s maloletou. K tvrdeniam, že matka neoprávnene zadržovala maloletú počas pobytu rodičov v N. uviedla, že toto tvrdenie sa nezakladá na pravde, poukázala na skutočnosť, že povinný v zmysle mediačnej dohody riadne trávil čas s maloletou, ako aj strávil dovolenku v roku 2016 na A. a maloletú v danom období riadne vrátil do N. matke. Obavy, ktoré prenáša na maloletú, že by sa s ňou už nestretol sú nedôvodné.

14. Oprávnená uviedla, že maloletá je zverená do osobnej starostlivosti matky, otec ju zadržava neoprávnene v M., kde sa reálne zdržiava, pričom v U. B. sa zdržiava len počas dňa. Poukázala na to, že najskôr podala oprávnená návrh na návrat maloletej do krajiny obvyklého pobytu, o ktorom rozhodol

Okresný súd Bratislava I uznesením č. k. 3P/91/2017-276, zo dňa 29.06.2017, tak že nariadil návrat maloletej do krajiny jej obvyklého pobytu, t. j. do N.. Uznesenie súdu prvej inštancie bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 18.09.2017, č. k. 20CoP/46/2017-487. Vzhľadom na skutočnosť, že povinný maloletú v zmysle právoplatného a vykonateľného uznesenia o návrate odmieta matke vydať, podala matka ako oprávnená návrh na výkon tohto súdneho rozhodnutia, o ktorom je vedené konanie pod sp. zn. 9Em/7/2018. Oprávnená ďalej vo vyjadrení uvádzala, že v minulosti bolo v rámci výkonu rozhodnutia o návrat maloletej do krajiny jej obvyklého pobytu, (č. k. 7Em/3/2017-66 zo dňa 8.11.2017), v zmysle ktorého došlo k nariadeniu výkonu súdneho rozhodnutia, pričom z odôvodnenia rozhodnutia zrejme, že povinný, akékoľvek opatrenia súdu na dobrovoľné splnenie povinnosti neplní a tieto zostanú bezvýsledné, nakoľko otec sa matke viackrát vyjadril, že maloletú matke nevydá. Zároveň súd nezistil existenciu okolností, ktoré by pri pokuse súdu o umožnenie stretnutia matke s maloletou a jej následné prevzatie matkou mohli pre maloletú predstavovať riziko neznesiteľnej ujmy. Oprávnená vo vyjadrení uvádzala, že počas súdneho konania došlo k vydaniu viacerých neodkladných (vhodných) opatrení na zabezpečenie podmienok pre návrat maloletej (vrátane tohto) a to na návrh oprávnenej za účelom úpravy jej styku s maloletou, keďže súdy mali za preukázané, že povinný tomuto aktívne bráni (Okresný súd Bratislava I č. k. 3P/91/2017-176, zmenené uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 11.08.2017, č. k. 20CoP/37/2017-310, č. k. 3P/188/2017-52 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP/15/2018-140 zo dňa 24.01.2018, o výkon ktorých sa vedie toto súdne konanie). Matka podala aj tretí návrh na nariadenie neodkladného (vhodného) opatrenia a to styk s maloletou počas letných prázdnin 2018, ktorý bol aj nariadený a to uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 25.05.2018, sp. zn. 2P/8/2018. Povinný neplnil ani toto súdom vydané rozhodnutie a matka, ako oprávnená, bola nútená podať návrh na výkon aj tohto súdneho rozhodnutia, o ktorom bolo vedené konanie na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 9Em/4/2018. Matka však dovolenku s maloletou reálne nestrávil, aj keď mala zabezpečené ubytovanie vo Z. E., maloletá sama pred otcom aj matkou prejavila záujem a ochotu ísť s matkou na túto dovolenku. Z vyššie uvedených citovaných súdnych rozhodnutí vyplýva, že oprávnená sa domáhala viackrát súdnou cestou o úpravu styku s maloletou. Na Slovensku zostala počas celého konania, a to aj napriek skutočnosti, že oprávnená nemá zamestnanie na SR, nemá žiadny príjem a nemá tu ani podporu svojej rodiny. Preto tvrdenia povinného, že oprávnená sa stretávať s maloletou nechce, považuje za klamstvá. Oprávnená sa už vyše roka úpenlivo snaží domôcť sa svojich práv a byť so svojou maloletou dcérou, taktiež podáva aj trestné oznámenia a využíva všetky dostupné právne prostriedky. Snaha oprávnenej o to, aby mohla byť s maloletou, je enormná a v konaní jednoznačne preukázaná.

15. Uviedla, že tvrdenia povinného ohľadne nahrávania rozhovorov ovplyvňovania maloletej nie sú pravdivé, ako aj ani tvrdenia o spoločne strávených chvíľach na oslavách, pri kúpaní a pod. Stretnutia oprávnenej s maloletou prebiehajú prevažne v rodinnom dome Z. B. za prítomnosti tretích osôb. Ide o krátke stretnutia v trvaní približne 3 hodiny za týždeň podľa pravidiel povinného. Oprávnená sa s maloletou od 30.09.2017 osamote nestretla. Oprávnená realizuje tieto stretnutia podľa pravidiel povinného, keďže inak by dcéru nevidela vôbec. Pokiaľ nebude plniť všetky požiadavky povinného dcéru neuvidí. Podvedome maloletá očakáva súhlas povinného s každým jej slovom, názorom či správaním. Rovnako to vyplynulo zo správy ÚPSVaR a oprávnená toto správanie môže len potvrdiť. Keď jej oprávnená prinesie darček, maloletá sa najskôr pozrie na povinného, či si ho môže zobrať a až keď povinný dovoľí, až potom si maloletá darček berie. Na druhej strane, v čase keď žila v starostlivosti matky maloletá sa nepýtala matky, či si môže zobrať darček od povinného, nebála sa s povinným odísť, nepotrebovala súhlas matky na komunikáciu s povinným a nemusela strážiť čo povinnému povie. Maloletá sa nachádza pod obrovským psychickým tlakom zo strany povinného ako aj jeho rodiny, a záťaž ktorú maloletá musí v tejto situácii niesť je obrovská. Oprávnená podala aj trestné oznámenie pre prečin týrania blízkej osoby a zverenej osoby, kde aktuálne prebieha trestné konanie a to práve v dôsledku podozrenia zo psychického týrania maloletej.

16. Oprávnená ďalej poukázala na skutočnosť, že maloletá nechodí ráno sama do Základnej školy B., ako ani sama zo školy, ale vždy v sprievode povinného, ktorý ju vezie do školy autom. Rovnako je povinný zamestnaný ako asistent žiakov v triede, ktorú navštevuje maloletá a jeho prítomnosť v triede je zrejماً aj z medializovaných informácií. Povinný je v prítomnosti maloletej aj keď sa hrá s kamarátkami na ihrisku a pod. Preto nie je pravda, čo uvádza povinný, že maloletá môže chodiť kam chce a aj sama.

17. K otázke a námietke povinného o primárnom postavení matky ako rodiča maloletej uviedla, že skúmanie uvedenej otázky je čisto v právomoci N. súdu. Oprávnená bola s maloletou od malička a nebola

od nej až do času jej pobytu na SR nikdy odlúčená. Stav odlúčenia na SR trvá od apríla 2017 a kontakt maloletej s oprávnenou nie je takej intenzity, ako bola maloletá zvyknutá, čiže založený na dennom základe. Aktuálne je od 30.09.2017 kontakt oprávnenej a maloletej úplne obmedzený, povinný maloleťu zadržáva ako rukojemníčku a nebol umožnený žiadny kontakt oprávnenej a maloletej osamote. Na maloletej sa začína objavovať tzv. štokholmský syndróm, pričom situácia, v ktorej sa maloletá nachádza by bola náročná aj pre dospelého človeka, nie pre 9 ročné dievča.

18. K tvrdeniu povinného, že oprávnená uniesla dieťa v N. v roku 2015 vo vyjadrení uviedla, že s „údajným únosom maloletej matkou“ sa vysporiadal Okresný súd Bratislava I, ako aj Krajský súd v Bratislave v rozhodnutiach o nariadení návratu maloletej do krajiny jej obvyklého pobytu. Poukázala na odôvodnenie uznesenia Okresného súdu Bratislava I zo dňa 29.06.2017, č. k. 3P/91/2017-276, citujeme bod 25: „Z listinných dôkazov predložených navrhovateľkou, mediačnej dohody uzavretej medzi rodičmi maloletej, potvrdenia tamojšieho školského zariadenia, potvrdenia lekára, pediatra, výpovedí oboch rodičov, vrátane výpovede samotného otca vyplynulo, že maloletá sa na území N. zdržiavala od 01/2015. Maloletá T. Z. N. navštevovala druhý a tretí ročník vzdelávacieho súkromného bilingválneho zariadenia „ Z. M. W., kde je pre školský rok 2017/2018 zapísaná do štvrtého ročníka. Maloletá mala v N. v meste W. zabezpečenú zdravotnú starostlivosť u pediatra V. B. U. Q.. Výkon rodičovských práv a povinností k maloletej T. bol upravený na základe dohody uzatvorenej medzi rodičmi, resp. otcom ako žiadateľom (navrhovateľom), zastúpeným právnou zástupkyňou a matkou dňa 07.03.2016 v N. v Rade judikatúra - Národné mediačné centrum súdnej činnosti, spísanej v Zápisnici o mediácii č. 001.09.001. Ako vyplýva z bodu 8.2. mediačnej dohody, zápisnica o mediácii, obsahujúca dohodu, má rovnaký účinok ako právoplatný a vykonateľný rozsudok a vykoná sa rovnakým spôsobom ako sa vykonávajú rozsudky posledného stupňa. Podľa citovaného článku dohoda rodičov má právne účinky konečného rozsudku. V zmysle uvedenej dohody bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti matky a bol upravený styk otca s maloletou na území N. niekoľkokrát ročne s tým, že maloletá raz ročne po skončení školského roka, v období školských prázdnin, ktoré sú v N. v mesiaci marec na dobu 31 dní (v zmysle dohody) cestuje na A. v sprievode matky alebo jej príbuzných. Obsahom dohody bolo tiež určenie výživného otcovi maloletej. Pokiaľ otec sponchyboval nadobudnutie obvyklého pobytu maloletou v N. z dôvodu, že mediačnú dohodu uzavrel z dôvodu, že matka údajne dohodou podmieňovala jeho styk s maloletou, toto jeho tvrdenie zostalo v konaní nepreukázané a navyše v rozpore s preukázanými skutočnosťami, z ktorých jednoznačne vyplýva, že dohoda bola uzavretá na žiadosť otca (v zápisnici uvedená ako žiadateľ, teda navrhovateľ), otec bol v konaní zastúpený advokátkou s miestom výkonu profesie v N., znalejší ekvádorského práva, uzavretú mediačnú dohodu rešpektoval a pri výkone rodičovských práv a povinností k T. sa ňou riadil. Otec podpisom mediačnej dohody, na základe ktorej bola maloletá T. zverená matke, jednoznačne akceptoval pobyt maloletej T. Z. N., čím fakticky súhlasil so zmenou obvyklého pobytu maloletej.

Z odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 18.09.2017, č. k. 20CoP/46/2017-487, oprávnená cituje bod 42: „...odvolací súd iba krátko dodáva, že otec sám bol navrhovateľom mediačnej dohody, túto mediačnú dohodu rešpektoval a výkon svojich rodičovských práv a povinností vykonával v súlade s ňou. Na základe tejto mediačnej dohody bola maloletá T. zverená do osobnej starostlivosti matky, čím otec akceptoval aj pobyt maloletej v N., o čom jednoznačne svedčí aj fakt, že návratu maloletej na územie A. P. sa nedomáhal. Jeho argumenty uvedené v odvolaní, ohľadom jeho nožnej neúspešnosti považoval odvolací súd za účelové.“

19. K otázke spolupráce otca s pracovníkmi ÚPSVaR Bratislava oprávnená vo vyjadrení k odvolaniu poukazovala na to, že povinný neprinesol maloleťu na dva plánované pohovory na ÚPSVaR a to keď bol predvolaný spolu s maloletou na deň 02.07.2018 a tiež na deň 18.09.2018. Povinný na obe predvolania prišiel sám bez maloletej. Povinný v odvolaní ďalej uvádza, že matka odmietla mediátora, ktorého navrhol ÚPSVaR Bratislava. Oprávnená namietala osobu mediátora PhDr. Bc. Ing. Petra Fischera, vzhľadom na skutočnosť, že keď ho bola navštíviť v kancelárii zistila, že jeho kancelária susedí s kanceláriou úradu komisára pre deti Ing. Viery Tomanovej, PhD., ktorá sa v tomto prípade aj mediálne angažuje v prospech povinného a priamo vystupuje proti oprávnenej. Povinný súdu predložil v rámci odvolania psychologické vyšetrenie maloletej, ktoré však boli vyhodnotené odvolacím súdom za nepreukazujúce relevantnosť tvrdení a neboli pripustené, povinný ich dal vyhotoviť na vlastnú žiadosť. Má za to, že povinný sa snaží diktovať pravidlá aj súdu a úradu práce tak, ako to robí s oprávnenou a jej kontaktom s maloletou.

20. V zmysle správy z ÚPSVaR Bratislava zo dňa 09.10.2018, ktorá sa nachádza v súdom spisu sa uvádza: „Taktiež sme sa maloletej opýtali, či by prišla k nám na úrad, aby sme sa porozprávali. Po tejto otázke pozrela na otca, ktorý sedel vedľa a pokrčila ramenami a povedala neviem.“

21. Oprávnená uviedla, že zo žiadnej správy kolízneho opatrovníka nevyplýva zistenie, že by maloletá prežila traumu vo vzťahu k zásahu súdu dňa 09.11.2017, keďže tento zásah bol veľmi citlivý a existuje o ňom videozáznam v zmysle vyhlášky, ktorý je na vzhľadnutie súdu, príp. iným spôsobom v prítomnosti matky, že by bola vystresovaná, príp. traumatizovaná jej konaním. Maloletá naďalej navštevuje tanečný krúžok A., čo je opäť znakom, že nebola výkonom traumatizovaná. Vo vzťahu k argumentácii týkajúcej sa mediácie, je potrebné uviesť, že mediácia medzi povinným a oprávnenou už prebehla avšak bez úspechu. Akákoľvek ďalšia mediácia je navrhovaná povinným len z dôvodu získavania času, predlžovania reálneho stavu, keďže si uvedomujú všetci zúčastnení, že čas v tejto situácii zohráva rozhodujúcu rolu.

22. Vo vzťahu k správam základnej školy oprávnená uvádza, že riaditeľka základnej školy koná výlučne na ochranu záujmov povinného, ktorý aj v danej škole zamestnaný a starý otec maloletej je zriaďovateľ predmetnej základnej školy. Maloletá do danej školy chodí protiprávne bez právneho titulu. Rozhodnutia riaditeľky základnej školy boli zrušené nadriadeným orgánom, štátna školská inšpekcia konštatovala porušenia zákona. Reálny stav je však taký, že maloletá danú školu navštevuje. Matka v danej škole nie je vítaná a riaditeľka voči nej vykonáva kroky smerujúce k väčšiemu odlúčeniu maloletej od matky. Pediatričkou maloletej je stará mama maloletej a to mama povinného. Oprávnená vypovedala zmluvu s pediatričkou, pričom táto odmietla zaslať dokumentáciu novej pediatričke zvolenej oprávnenou. Oprávnená nemá ani žiadne informácie o zdravotnom stave dieťaťa a nemá ich ani ako reálne získať.

23. V závere podaného vyjadrenia k odvolaniu oprávnená uviedla, že v prípade, ak sa nariadený výkon súdneho rozhodnutia nezrealizuje, maloletá s matkou už nebude nikdy osamote. Matka už nikdy nebude súčasťou života maloletej to je zrejme zo správania povinného počas viac ako jedného roka. Počas obdobia od 30.9.2017 povinný dal jasne najavo svojím správaním, že on je ten, ktorý diktuje pravidlá a v prípade, ak im nebude vyhovie rozhodnutiam sa nepodrobí. Dohoda s povinným nie je možná, matka sa o dohodu pokúša už vyše roka a otec už vyše roka tvrdí, že sa chce dohodnúť, pričom reálne nepredložil žiadne návrhy matke, ktoré by zodpovedali záujmom maloletej.

Vydané rozhodnutie žiadala potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne.

24. K odvolaniu povinného sa vyjadril i kolízny opatrovník - Úrad práce, Sociálnych vecí a rodiny Bratislava, odd. Oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, a navrhol ho ako vecne správne potvrdiť. Uviedol, že otec maloletej nerešpektuje riadne rozhodnutie súdu a neumožňuje matke maloletej s dcérou riadny styk, v zmysle výrokovej časti rozhodnutia. Styk matky s maloletou sa nerealizuje plnohodnotne už dlhodobo, čo podľa názoru kolízneho opatrovníka nie je v najlepšom záujme maloletej T.. Dlhodobou nerealizáciou styku dochádza k narúšaniu väzby medzi matkou a maloletou. Matka má na realizáciu styku s maloletou vytvorené aj vyhovujúce podmienky. Má zabezpečené bývanie na území K., kde bolo kolíznym opatrovníkom vykonané šetrenie pomerov a podmienky pre dieťa boli vyhodnotené ako vyhovujúce. Maloletá však, podľa vyjadrenia oboch rodičov, v mieste súčasného bydliska matky na území SR nikdy nebola. Podľa názoru kolízneho opatrovníka matka maloletej prejavuje skutočný záujem o svoju dcéru. Maloletá má právo sa s vlastnou matkou pravidelne a nerušene stretávať, bez vplyvu otca, resp. tretích osôb. K tejto veci uviedol, že otec maloletej pred kolíznym opatrovníkom prítomnosť tretej osoby/osôb počas styku matky s maloletou namieta.

Pracovníkom oddelenia SPODaSK Bratislava sa nepodarilo zrealizovať plnohodnotný pohovor s maloletou, nebolo možné overiť si priamo u maloletej T., či je počas stretnutia s mamou sama alebo sú s nimi aj iné osoby. Taktiež nebolo umožnené pri pohovore s maloletou zistiť, ako často ju mama kontaktuje, ako prebiehajú stretnutia, o čom sa s mamou rozprávajú, nebolo možné informovať sa priamo u maloletej na jej sociálne väzby v rodine, škole, či prostredí v ktorom vyrastá, resp. vyrastala. ÚPSVaR Bratislava, ktorý bol vo veci ustanovený za kolízneho opatrovníka je toho názoru, že úprava styku matky s mal. T. bola nariadená najmä ako vhodné opatrenie na uľahčenie návratu maloletej do krajiny jej obvyklého pobytu, do N. P.. Rozhodnutie súdu, voči ktorému bolo odvolanie podané, aj keď nie je priamo súčasťou návratového konania, s týmto konaním priamo súvisí. Aj keď spočiatku vykonanie pohovoru s maloletou prostredníctvom úradu nenamietal, na konkrétny termín ju nikdy neprivedol s

odôvodnením, že maloletá ísť nechce. Počas výkonu šetrenia v bydlisku otca maloletej dňa 11.09.2018 sa s maloletou krátko rozprávali, rozhodne však nešlo o plnohodnotný pohovor s dieťaťom. Maloletá bola počas návštevy pracovníčok kolízneho opatrovníka v pohode, nejavila žiadne známky strachu a komunikovala s nami bezprostredne, primerane jej veku.

K veci dali do pozornosti, že otec sa s maloletou nedostavil za účelom vykonania pohovoru ani na predvolanie súdu a ako sa aj v odvolaní píše: „Maloletá sa bojí, že keby prišla do K., mohla by sem ísť matka a odtiaľ ju zobrať do N.“ Vykonanie pohovoru kolíznym opatrovníkom inde ako na pôde oddelenia sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately Bratislava, za prítomnosti psychológa RPPS, v danom štádiu konania nie je vhodné a úrad zvolil ako „neutrálnu pôdu“, najmä z hľadiska maloletej. Uviedli, že samotní rodičia opakovane pred kolíznym opatrovníkom deklarovali záujem o uzatvorenie rodičovskej dohody, ktorá by hľadela najmä želanie ich maloletej dcéry. Aj z tohto dôvodu bola ÚPSVaR Bratislava ponúknutá pomoc mediátora, ktorá však bola predčasne ukončená na žiadosť matky maloletej, resp. jej nepodpísaniu dohody s mediáciou. Spolupráca s RPPS úradu bola tiež rodičom ponúknutá, ale vzhľadom ku skutočnosti, že sa rodičia od februára 2018 stretávajú na pôde Centra pre medzinárodnoprávnu ochranu detí a mládeže za účasti psychológov, ktorí im pomáhajú najmä vo vzájomnej komunikácii, o čom nás okrem rodičov informovali aj z CIPCu, sa spolupráca nerealizovala. Uznesenie č. k. 5Em/I/2018-307, zo dňa 19.11.2018, ktorým súd nariadil výkon uznesenia Okresného súdu Bratislava I, zo dňa 06.12.2017, č. k. 3P/188/2017-52 v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava zo dňa 24.01.2018, č. k. 11CoP/15/2018-140, ktorým súd nariadil vhodné opatrenia na zabezpečenie podmienok pre návrat maloletého dieťaťa: T. W. P., G.. XX.XX.XXXX do krajiny jej obvyklého pobytu, do N.V. P., kolízny opatrovník žiadal ako vecne správne potvrdiť.

25. K vyjadreniu oprávnenej k odvolaniu sa vyjadril povinný v tom zmysle, že plne sa pridriava svojich tvrdení v podanom odvolaní, ako aj opakovane poukázal na nedostatok procesných podmienok pri rozhodovaní na strane súdu s tým, že na vydanie rozhodnutia prvoinštančného súdu zo dňa 19.11.2018, č. k. 5Em/1/2018-307 neboli splnené zákonné podmienky a zároveň prvoinštančný súd predmetnú vec v tomto smere nesprávne právne posúdil.

Povinný ďalej uvádzal, že Okresný súd Bratislava I nariadil vhodné opatrenie po dátume, o ktorom je súd presvedčený, že je dátumom právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, teda po dátume, kedy by aj prípadne už počas konania o návrate nariadené vhodné opatrenie muselo zaniknúť. Súd teda ďalej nedisponuje právomocou rozhodnúť o vhodných opatreniach či už podľa CMP alebo Haagskeho dohovoru. Tým, že súd rozhodol vo veci samej a zaujal stanovisko, že miestom obvyklého pobytu maloletého dieťaťa je N. P., nemôže disponovať právomocou konať vo veciach týkajúcich sa starostlivosťou mal. T.. Mal za to, že súd na podklade vlastného uváženia a vlastného rozhodnutia stratil všeobecnú právomoc pre toto konanie. Jeho právomoc zanikla právoplatnosťou rozhodnutia súdu v návratovom konaní.

Povinný uvádzal, že rozhodnutie súdu zo dňa 6.12.2017 je svojím obsahom a usporiadaním práv a povinností v ňom obsiahnutých rozhodnutím o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej. Zásadne teda nesleduje zámer, pre ktorý podľa tvrdení súdu, súd toto rozhodnutie vydal a už vôbec nie, že by išlo o rozhodnutie podľa § 130 ods. 1, 2, 3 CMP. Nejedná sa o vhodné opatrenie pre uľahčenie návratu maloletej T. do N. a nie je ani v záujme dieťaťa, ale jedná sa o úpravu styku matky s maloletou, pričom opakovane poukázal na skutočnosť, že vo veci rozhodoval miestne nepríslušný súd. Vhodné opatrenie bolo nariadené po právoplatnosti návratového konania. Ide o vec, ktorá nesúvisí s návratovým konaním, ide o samostatné rozhodnutie o úprave styku matky s dcérou. Z tohto dôvodu je celkom zrejmé, že Okresný súd Bratislava I nie je miestne príslušným na konanie a rozhodnutie v predmetnej právnej veci mal postúpiť miestne príslušnému súdu Okresnému súdu Malacky.

26. Rovnako sa nie je možné stotožniť s argumentáciou, podľa ktorej je daná miestna príslušnosť Okresného súdu Bratislava I v zmysle ust. § 371 ods. 4 CMP, v zmysle ktorého je na výkon neodkladného opatrenia miestne príslušný súd, ktorý opatrenie nariadil. V danom prípade prvoinštančný súd opakovane uvádza, že ide o vhodné opatrenie vydané v súlade s ust. § 130 ods. 1, 2, 3 CMP, s čím sa povinný aj naďalej nestotožňuje - nariadenie vhodného opatrenia po právoplatnosti rozhodnutia v návratovom konaní považuje za nezákonné a trvá na tom, že na nariadenie neodkladného opatrenia súd nemá právomoc.

Uviedol, že vhodné opatrenie je upravené v druhej časti, v šiestom diele CMP, v ust. § 130 CMP, podľa ktorého vhodné opatrenie možno nariadiť na návrh alebo „ex off“ za účelom zabezpečenia podmienok pre návrat maloletého. Podľa ust. § 130 ods. 2 CMP súd môže vhodným opatrením rozhodnúť aj o dočasnej úprave styku navrhovateľa /v návratovom konaní/ s maloletým.

Neodkladné opatrenie je vo všeobecnosti upravené v tretej časti, v tretej hlave, v prvom diele CSP, v ustanoveniach § 324 a nasl. CSP, na ktoré nadväzujú niektoré ustanovenia o neodkladných opatreniach a iných opatreniach súdu upravené v tretej časti CMP. Neodkladné opatrenie vo veci starostlivosti súdu o maloletého možno nariadiť na návrh alebo ex off, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery medzi účastníkmi. Neodkladné opatrenie vo veciach starostlivosti súdu o maloletých má mať vzhľadom na skutočnosť, že ide o úpravu bezprostredne sa týkajúcu záujmov dieťaťa, ktorou sa priznáva osobitný stupeň ochrany, avšak pred vydaním rozhodnutia vo veci samej, čo v tomto prípade však nie je dôvodné.

K skutkovému stavu ako aj k uzatvorenej dohode o bydlisku maloletej v N. uviedol, že tvrdenia oprávnenej sú účelové a k právoplatnej Dohode schválenej súdom o trvalom pobyte maloletej v N. neprišlo, pričom dôvody na vyhovie odvolaniu v širokom rozsahu zopakoval vo podanom vyjadrení. Uznesenie napadnuté odvolaním žiadal zrušiť a konanie zastaviť.

27. Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 34 CSP), prejednal vec v rozsahu predpokladanom v § 65 CMP), bez nariadenia pojednávania, oboznámil sa s procesným postupom súdu prvej inštancie, ako aj s dôvodmi uvedenými v odvolaní odvolateľa, vyjadrením oprávnenej, ako aj kolízneho opatrovníka k podanému odvolaniu a dospel k záveru, že rozhodnutie prvoinštančného súdu je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP zrušiť a nariadený výkon rozhodnutia zastaviť.

28. Z vydaného rozhodnutia napadnutého odvolaním, ako aj obsahu spisu, jednotlivých podaní strán, ako aj vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie mal odvolací súd nesporne preukázať, že exekučným titulom v tomto konaní bolo uznesenie o nariadenie výkonu rozhodnutia Okresného súdu Bratislava I č. k. 3P/188/2017-52 zo dňa 6.12.2017 potvrdené Krajským súdom v Bratislave č. k. 11CoP/15/2018-140 dňa 24.1.2018, ktorým prvoinštančný súd určil spôsob, čas a podmienky stretávania sa oprávnenej s maloletou do času návratu maloletej do krajiny obvyklého pôvodu N..

29. Súd prvej inštancie posúdil podaný návrh oprávnenej na nariadenie výkonu rozhodnutia zo dňa 28.2.2018 ako dôvodný, výsledkom čoho bolo nariadenie výkonu - uznesenia Okresného súdu Bratislava I č. k. 5Em1/2018-307 v zmysle ust. § 376 ods. 1 CMP, v ktorom poukázal na exekučný titul a to uznesenie č. k. 3P/188/2017-52, o ktorom rozhodol Okresný súd Bratislava I pri posúdení podľa ustanovenia článku 1 Dohovoru o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí (Haagsky dohovor) v spojení s § 130 ods. 1, 2, 3 CMP o zabezpečení vhodných opatrení na zabezpečenie vhodných podmienok pre návrat maloletého (č. I. 6 spisu).

30. Uznesením č. k. 3P/188/2017-52 (č. I. 6 spisu) súd prvej inštancie nariadil vhodné opatrenia na zabezpečenie podmienok pre návrat maloletého dieťaťa - T. W. P., G.. X.X.XXXX s určením dátumu, času stretávania sa oprávnenej s maloletou dcérou, ako aj určenia miesta odovzdania dieťaťa zo strany povinného oprávnenej s tým, že presne časovo vymedzil vhodné opatrenia do času návratu maloletej na územie N. P.. Predmetné rozhodnutie bolo opatrené pečiatkou právoplatnosti zo dňa 8.2.2018 (v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP/15/2018-140 zo dňa 24.1.2018).

31. Je nesporné, že Okresný súd Bratislava I, ako prvoinštančný súd rozhodoval vo veci návratu maloletej do krajiny obvyklého pobytu a vo veci rozhodol uznesením č. k. 3P/91/2017-276 dňa 29.6.2017 v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 20CoP/46/2017-487, ktorým súd prvej inštancie nariadil návrat maloletej T. W. P., G.. X.X.XXXX V. N.. Následne, nakoľko Nálezom ÚS SR č. k. ÚS II 148/2018-100 dňa 14.6.2018 ústavný súd konštatoval porušenie základného práva O. W. na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj jeho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, Okresný súd Bratislava I uznesením č. k. 7Em/3/2017-541 dňa 29.6.2018 konanie o výkon rozhodnutia o návrate maloletej do krajiny jej obvyklého pobytu zastavil z dôvodu materiálne nevykonateľného rozhodnutia o návratovom konaní, č. k. 3P/91/2017-276 v spojení s uznesením č. k. 20CoP/46/2017-487.

32. Z vykonaného dokazovania súdu prvej inštancie je zrejmé, že súd prvej inštancie rozhodoval o viacerých návrhoch na nariadenie výkonu rozhodnutia s tým, že uznesením č. k. 7Em/3/2017-66

súd nariadil výkon rozhodnutia odobratím dieťaťa otcovi za účelom jej navrátenia do N.. V čase rozhodovania súd prvej inštancie rozhodoval i o návrhu povinného na zastavenie výkonu rozhodnutia, ktorý ho uznesením č. k. 7Em/3/2017-294 zamietol, avšak Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 21CoE/74/2018-510 dňa 12.6.2018 zamietavé rozhodnutie zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu za účelom vysporiadania sa s návrhom na zastavenie výkonu z dôvodu prebiehajúceho konania o podanej sťažnosti zo strany povinného na ústavnom súde. V ďalšom konaní okresný súd dospel k záveru, že je potrebné podľa § 390 písm. a) CMP konanie o návrhu na výkon rozhodnutia zastaviť z dôvodu, že Ústavný súd v Náleze č. k. II ÚS 148/2018 -100 zo dňa 14.6.2018 právoplatný dňa 22.6.2018 konštatoval pochybenie Okresného súdu Bratislava I v konaní č. k. 3P/91/2017-276 v spojení s rozhodnutím č. k. 20CoP/46/2017-487 (konanie o návrat maloletej do N.), keď s vecou nakladal ako s právoplatne skončenou, napriek procesnej závade v doručovaní rozhodnutia ako takého.

33. Vzhľadom na uvedené Okresný súd Bratislava I konanie o nariadenie výkonu, uznesením č. k. 7Em/3/2017-541 (v spojení s uznesením č. k. 21CoE/148/2018-572) zo dňa 29.6.2018, t. j. ešte pred vydaním rozhodnutia č. k. 5Em1/2018-307 zastavil. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.9.2018.

34. Je teda nesporné, že prvoinštančný súd rozhodol o návrhu oprávnenej zo dňa 28.2.2018 uznesením č. k. 5Em/1/2018-307 dňa 19.11.2018 (t. j. v čase keď rozhodnutie o návrate maloletej v zmysle nálezu ústavného súdu, ako aj exekučný titul v tomto konaní - uznesenie č. k. 3P/188/2017-52 nenadobudol vykonateľnosť a právoplatnosť, a teda nedisponovalo riadne vyznačenou doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti) s tým, že nariadil výkon rozhodnutia, ktoré však v čase rozhodovania vzhľadom na Nález ÚS SR ako aj vydané rozhodnutie o zastavení č. k. 7Em/3/2017-541 bolo vydané bez právneho dôvodu, v rozpore s § 376 ods. 1 a § 378 CMP, nakoľko výkon rozhodnutia bol nariadený na podklade materiálne nevykonateľného exekučného titulu, t. j. predčasne.

35. Podľa § 370 ods. 1 CMP podľa tejto časti sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.

36. Podľa § 370 ods. 2 CMP podľa tejto časti sa postupuje aj pri výkone rozhodnutia o návrat maloletého do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní.

37. Podľa § 370 ods. 3 podľa tejto časti sa postupuje aj vtedy, ak z osobitného predpisu alebo medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, vyplýva vykonateľnosť dohody alebo verejnej listiny, ktorou bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.

38. Odvolací súd dáva do pozornosti, že Slovenská republika je viazaná v zmysle uzatvorených mnohostranných zmlúv Dohovorom o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí (Haag z 25. októbra 1980 ozn. č. 119/2001 Z. z.) ako aj Dohovorom o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone a spolupráci v oblasti rodičovských práv a povinností a opatrení na ochranu dieťaťa (Haag 19. októbra 1996 ozn. č. 344/2002 Z. z. v znení ozn. č. 406/2003, č. 547/2004 Z. z. a č. 455/2006 Z. z.).

39. Podľa ust. § 130 ods. 1 CMP: „Súd prijme aj bez návrhu vhodné opatrenia na zabezpečenie podmienok pre návrat maloletého.“

Podľa ust. § 130 ods. 2 CMP: „Súd môže rozhodnúť o dočasnej úprave styku navrhovateľa s maloletým.“

Podľa ust. § 130 ods. 3 CMP: „O prijatí vhodných opatrení súd rozhoduje bezodkladne, spravidla bez výsluchu účastníkov.“

40. Podľa § 376 ods. 1 CMP, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

41. Podľa § 376 ods. 2 CMP, súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu.

42. Odvolací súd mal za preukázané, že prvoinštančný súd uznesením napadnutým odvolaním návrh oprávnenej doručený dňa 28.2.2018 posúdil podľa § 376 ods. 1, a § 378 CMP v spojení s § 3 ods. 2 vyhlášky MS SR č. 207/2016 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých a nariadil výkon rozhodnutia Okresného súdu Bratislava I, č. k. 3P/188/2017-52 zo dňa 6.12.2017 potvrdené Krajským súdom v Bratislave č. k. 11CoP/15/2018-140 dňa 24.1.2018 (exekučný

titul), ktorým súd podľa § 130 ods. 1, 2, 3 CMP určil vhodné opatrenia, určil spôsob, čas a podmienky stretávania sa oprávnenej s maloletou do času návratu maloletej do krajiny obvyklého pôvodu N..

43. Je potrebné uviesť, že na vedené konanie o návrat maloletej do miesta obvyklého pobytu a s ním nadväzujúce konania je potrebné aplikovať ustanovenia článku 1 Dohovoru o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí (Haagsky dohovor) s možnosťou použitia § 130 ods. 1, 2, 3 CMP o zabezpečení vhodných opatrení na zabezpečenie vhodných podmienok pre návrat maloletého, ako aj v prípade neplnenia povinnosti využitia ustanovení § 376 ods. 1, 2, 3 CMP. Uznesením č. k. 3P/188/2017-52 v tomto konaní (č. I. 6 spisu) súd prvej inštancie nariadil vhodné opatrenia na zabezpečenie podmienok pre návrat maloletého dieťaťa - T. W. P., G.. X.X.XXXX s určením dátumu, času stretávania sa oprávnenej s maloletou dcérou, ako aj určenia miesta odovzdania dieťaťa zo strany povinného oprávnenej s tým, že presne časovo vymedzil vhodné opatrenia do času návratu maloletej na územie N. P.. Predmetné rozhodnutie č. k. 3P/188/2017-52 bolo opatrené pečiatkou právoplatnosti zo dňa 8.2.2018 (v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP/15/2018-140 zo dňa 24.1.2018).

44. Odvolací súd mal nesporne preukázané, že Okresný súd Bratislava I, uznesením č. k. 7Em/3/2017-541 dňa 29.6.2018 konanie o výkon rozhodnutia o návrate maloletej do krajiny jej obvyklého pobytu zastavil, z dôvodu materiálne nevykonateľného rozhodnutia o návratovom konaní č. k. 3P/91/2017-276 v spojení s 20CoP/46/2017-487 (Nález ÚS SR č. k. II ÚS 148/2018-100 zo dňa 14.6.2018), t. j. po vyznačení právoplatnosti na rozhodnutí č. k. 3P/91/2017-276.

45. Odvolací súd dáva do pozornosti, že výkon rozhodnutia o výchove maloletých je upravený v 4. časti Civilného mimosporového poriadku. Ustanovenie § 370 CMP určuje okruh exekučných titulov, ktoré budú nútene vykonávané podľa ustanovení tejto časti, medzi ktoré nesporne patrí i vykonateľné rozhodnutie súdov SR, v ktorých bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým, príp. iná povinnosť, ako aj nesporne rozhodnutie o návrate maloletého do cudziny. Exekučný titul musí byť spôsobilý na výkon rozhodnutia, musia byť formálne ako aj materiálne vykonateľné, čo v tomto prípade v zmysle hore uvedeného zistené nebolo.

46. Podľa § 390 písm. a) CMP súd aj bez návrhu uznesením konanie o výkon rozhodnutia zastaví, ak sa exekučný titul dovtedy nestal vykonateľným.

47. Na základe uvedeného odvolací súd mal za to, že bolo potrebné, nakoľko výkon rozhodnutia podľa § 376 ods. 1 CMP bol nariadený na základe nevykonateľného exekučného titulu, vydané rozhodnutie zrušiť a nariadený výkon rozhodnutia č. k. 3P/188/2017-52 postupom podľa § 389 ods.1 písm. a) CSP a § 390 a CMP zastaviť.

48. Ohľadne námietky povinného o miestne nepríslušnom súde vo veci konať - Podľa § 371 CMP miestne príslušným na výkon rozhodnutia vo veciach maloletých je súd, v ktorého obvode má maloletý bydlisko určené dohodou rodičov alebo iným zákonným spôsobom. Preferuje sa teda všeobecný súd maloletého dieťaťa, čo je podriadené najmä záujmom maloletého dieťaťa.

Ak to vyžaduje záujem maloletého a zmenia sa okolnosti, podľa ktorých sa posudzuje miestna príslušnosť súdu podľa § 371 ods. 1 CMP, súd môže preniesť svoju príslušnosť na iný súd z dôvodu vhodnosti.

Ak miestne príslušný súd nie je známy, alebo ak nemôže včas zakročiť, nariadi a uskutoční výkon rozhodnutia súd, v ktorého obvode sa maloletý zdržuje (tzv. zakročovací súd). Ihneď, ako je to však možné, postúpi vec miestne príslušnému súdu.

Na výkon rozhodnutia o návrat maloletého do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní je miestne príslušný súd, ktorý vo veci konal v prvej inštancii. Keďže ide o osobitné konanie o návrat maloletého do cudziny, použije sa aj osobitný režim príslušnosti súdu vo vykonávacom konaní.

Na konanie o návrat maloletého, ktorý bol neoprávnenne premiestnený alebo zadržaný, je vo veci samej miestne príslušný:

- a) Okresný súd Bratislava I pre obvody Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Trnave a Krajského súdu v Nitre,
- b) Okresný súd Banská Bystrica pre obvody Krajského súdu v Banskej Bystrici, Krajského súdu v Žiline a Krajského súdu v Trenčíne,
- c) Okresný súd Košice I pre obvody Krajského súdu v Košiciach a Krajského súdu v Prešove.

49. Čo do rozhodovania miestne nepríslušným súdom sa odvolací súd stotožnil s prijatým záverom súdu prvej inštancie a v neposlednom rade i Krajský súd v Bratislave v konaní č. k. 20CoP/46/2017-487 s tým, že v danom prípade je exekučným titulom uznesenie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 06.12.2017, č. k. 3P/188/2017-52, ktorým súd nariadil vhodné opatrenia na zabezpečenie podmienok pre návrat maloletej do krajiny jej obvyklého pobytu, do N. P., v zmysle ukončeného návratového konania, o ktorom rozhodol príslušný Okresný súd Bratislava I.

50. Podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak neboli splnené procesné podmienky.

51. Podľa § 390 písm. a) CMP súd aj bez návrhu uznesením konanie o výkon rozhodnutia zastaví, ak sa exekučný titul dovedy nestal vykonateľný. Po riadnom doručení označeného rozhodnutia a odstránení procesných väd titulového rozhodnutia s riadnym vyznačením právoplatnosti a vykonateľnosti, v prípade nerešpektovania rozhodnutia súdu je možné opakovane postupom podľa § 376, §377 ako aj § 130 CMP vo veci rozhodnúť.

52. O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa § 52 CMP s tým, že žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov prvoinštančného ako aj odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť podpísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť právneho zastúpenia advokátom dovolateľ nemá len v prípadoch vymedzených § 429 ods. 2 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Nesplnenie náležitostí vyžadovaných § 428 a § 429 CSP má za následok odmietnutie dovolania (§ 447 písm. d/, e/ CSP).